

Ni Julie Cornelius-Huang

Gibase sa usa ka tinuod nga istorya

“Kami nag-angkon sa kahigayunan sa pagsimba sa Dios nga Makagagahum sumala sa pagmando sa among kaugalingon nga tanlag, ug nagtugot sa tanan nga mga tawo sa sama nga kahigayunan, sa pagpasimba kanila sa bisan unsa nga paagi, asa, o unsa ang ilang buot simbahon” (Mga Artikulo sa Hugot nga Pagtuo 1:11)

Si Iren nalingaw nga nagbisita sa Taiwan. Ang iyang Napohang lalaki, iyang Yéyé, midala kaniya ug sa iyang manghud nga babaye, nga si Ila, ngadto sa zoo ug sakay sa usa ka barko ngadto sa usa ka gamay nga isla. Miadto sila sa matahum nga mga tanaman nga puno sa kahoy sa mangga ug orchids. Ug mibisita sila sa usa ka bukid diin ang mga unggoy misulay sa pagpangawat sa ilang pagkaon! Nakuyawan si Ila sa mga unggoy, apan si Iren naghunahuna nga nindot kaayo kini.

Si Yéyé gusto nga motudlo nila ni Iren ug Ila kon diin gikan ang ilang pamilya. Gidala niya sila aron makigkita sa tanan nilang mga paryente ug ngadto sa restawran aron mokaon og bag-ong mga pagkaon. Nagpraktis si Iren sa chopstick. Maayo na kaayo siya.

Usa ka adlaw gidala ni Yéyé sila si Iren, Ila, ug ang ilang mga ginikanan sa usa ka espesyal nga dapit. Usa kadto ka dako nga building nga dunay dagko, abli nga mga pultahan ug sinaw ang mga sawog nga kahoy. Apan sa wala pa sila mosulod, si Iren ug ang iyang pamilya mihubo sa ilang mga sapatos. “Kini mao ang

usa ka dapit nga kinahanglan kamo nga magbaton og pagtahud,” miingon si Mama. “Sama sa atong simbahon.”

“Simbahan ba kini?” Nangutana si Iren. Morag dili man simbahan tan-awon. Ang mabulukong atop adunay nagkurba nga mga tumoy. Ang mga tawo nga nagsul-ob og dark blue nga mga kupo hilom nga nanglakaw agi sa mga pultahan.

“Mora,” miingon si Mama. “Kini ang templo sa Buddhist. Apan ang mga tawo dili magminyo o mabugkos dinhi, sama sa atong mga templo. Kini mao ang building sa simbahan sa relihiyon ni Yéyé. Siya moanhi dinhi aron makat-on sa mga pagtulun-an ni Buddha ug pagtabang sa mga tawo.”

Si Papa midugang, “nakahinumdom mo sa linog didto sa Taiwan nga nakita nato sa balita mga usa ka bulan na ang milabay? Si Yéyé ug ang ubang boluntaryo niini nga templo mitabang tanan pagkahuman sa linog.”

“Unsay ilang gibuhar?” pangutana ni Ila.

“Nagdala sila og tubig ngadto sa mga tawo ug nanglimpyo sa nangaguba,” miingon si Papa. “Mitabang usab sila sa mga tawo nga nawad-an sa ilang mga panimalay sa pagpangita og dapit nga kapuy-an.”

“Uy,” miingon si Iren. Mingisi siya ni Yéyé. “Morag daghan man na og buhaton!”

Sa dihang misulod sila sa templo, nakamatikod si Iren sa kahilom ug kamalinawon niini. Milingi siya ug

nakakita og usa ka dako nga kahoy nga estatuwa. Mihunong ug mitan-aw sila si Ila ug Iren.

“Si Buddha ba kana?” Nangutana si Ila.

Mitando si Mama.

Dunay gisulti si Yéyé ngadto ni Papa sa Ininsik, miha-gum sa iyang mga kamot, ug miyukbo sa atubangan sa estatuwa ni Buddha makatulo ka higayon.

Si “Yéyé nagtudlo kanato kon sa unsang paagi siya nagpakita og pagtahud ni Buddha,” miingon si Papa, iyang tingog kusog-kusog lang gyud og gamay sa hunghong.

Misaka ang mga kilay ni Iren. “Dili ba kana . . . ?”

Naningkamot siya sa paghinumdom og butang nga iyang nadungog kaniadto. “Dili ba kana pagsimba og dios-dios?”

“Ang mga Buddhist wala magsimba ni Buddha,” miingon si Papa. “Si Buddha usa ka bantugang magtutudlo, ug sila mobisita sa iyang estatuwa sa paghinumdom sa unsay iyang gitudlo.”

“Templo kini sa Buddhist,”

miingon si Mama.

“Kini mao ang relihiyon ni Yéyé.”

“Kon ang mga tawo moyukbo dinhi, nagpakita sila og pagtahud—pareha og paglamanuhay,” mihung-hong ang Mama. “Si Yéyé miyukbo aron sa pagpakita og pagtahud alang ni Buddha ug unsay iyang gitudlo.”

Giagbayan ni Mama sila si Iren ug Ila. “Ug kahibalo ba mo unsa?”

“Unsa?” Nangutana si Ila.

“Kini tanan mga anak sa Dios. Gimahal Niya sila. Gimahal Niya unsay ilang gibuhar sa pagtabang sa uban.”

Mitan-aw si Iren ni Yéyé ug sa tanang mga tawo nga hilom nga naglingkod. Gibati niya ang kainit ug kanindot ug nasayud nga tinuod ang gisulti ni Mama. Nagampo si Iren ngadto sa Langitnong Amahan: “Salamat sa pagtabang nako nga mahimamat ang Imong ubang mga anak.” ■

Ang tagsulat nagpuyo sa Utah, USA.

Tanang mga Anak sa Dios

